

Stratený Čas

Kali

Sedíš doma sám po tme,
bojíš sa urobiť krok vpred,
nemáš sa o koho oprieť,
máš strach, že keď spraviš krok, tak sa potkneš,

a tak si na tom istom mieste,
už mesiace nevieš kade presne,
možností je veľa, no hovoríš im dnes né,
odkladáš to stále, potom sa pýtaš kde ste?

sa lутuješ, starneš a chátraš,
rátaš tie vrásky a čakáš na zázrak,
zatiaľ čo stráca sa ti sen, utápaš sa vo víne,
už nevnímaš východ, západ...

ja to poznám ver,
niekedy neni ľahké vybrať smer,
milión ciest je a jeden sen,
treba risknúť tú jednu a nestáť len.

Stará láska neožíva, berie nám vzácny čas,
navždy žije v nás, stratený čas.

Bez duše doma sám s flaškou v ruke si,
myšlienky patria tej bezcitnej suke,
čo hrala to super, keď ty si bol tupec,
no bohužiaľ preplatil ťa iný kupec,
čo už...

Aj to sa stáva,
keď príde tá pravá a zrazu je ľavá,
zaspala hlava ti, stratil si balans,
nestála za to aj tak ťa dostala.

Stratený čas je myslieť nato čo bolo,
uniká ti toho mnoho okolo,
zapál znova oheň, nehraj sa s popolom,
zober to jak to je, koniec je, hotovo.

Nájdi tú cestu, hneď
tú cestu v pred,
né cestu späť
prejsť cez tunel,
cez búrku čo dnes tu je,
s nádejou si na cestu svietť, hej.

Stojíš aj padáš, stále na zázrak čakáš,
snáď sa vráti sám, tvoj stratený čas.

To nám nevráti čas, s nami sa obráti v prach,
lieta si bez cieľa, pozri už odlieta.
Ako ho vrátiť mám, nedá sa kúpiť, nedá sa vyžiadať.
Komu sa zodpovedám? Kto vládne času?
Kto má náš stratený čas?

Stará láska neožíva, berie nám vzácny čas,
navždy žije v nás, stratený čas.

Stojíš aj padáš, stále na zázrak čakáš,
snáď sa vráti sám, tvoj stratený čas.